

בעניין:

ג'אנס, ת"ז
מוחזק בכלא רמון

ע"י ב"כ עוה"ד נדיה דקה ואח'

מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותר

- נ ג ד -

שירות בתי הסוהר
ע"י פרקליטות מחוז דרום

המשיב

בקשה לעיון חוזר בהחלטה למחיקת העתירה,

ובקשה לפסיקת הוצאות

מוגשת בזאת בקשה דחופה לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט הנכבד מיום 31.12.2019, על מנת לבטלה, ולהורות למשיב לקיים את פסק הדין מיום 25.11.2019. כן מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק כנגד המשיב הוצאות לטובת העותר, בגין העוול שנגרם בשל התנהלותו הלוקה בחוסר תום לב, בלשון המעטה.

ואלה נימוקי הבקשה

1. ביום 25.11.2019 נתן בית המשפט הנכבד פסק דין בעתירה דנן, ובמסגרתו הורה למשיב לספק לעותר נעליים במידת כף רגלו, מדרסים מתאימים ומזרון לפי מידות גופו. לצורך הבטחת יישום החלטתו, בית המשפט הנכבד נתן הוראה למשיב לעדכן אותו אודות הטיפול בעניין.
2. חלף למעלה מחודש, וביום 29.12.2019 פנתה הח"מ אל קצין האסירים בכלא רמון וביקשה לקבל עדכון אודות יישום ההחלטה בעניין העותר. בשיחה טלפונית שנערכה בו ביום עם קצין האסירים בכלא רמון נמסר לח"מ כי הודעת עדכון תישלח בימים הקרובים לבית המשפט, ולא נמסר לה כל פרט מעבר לכך.
3. מצ"ב פניית המוקד אל קצין האסירים בכלא רמון מיום 29.12.2019 ומסומנת ב/1.
3. ביום 30.12.2019, גילתה הח"מ כי הוגשה הודעת עדכון ובקשה למחיקת עתירה בשם מרשה, העותר דנן, **מבלי שהדבר הובא לידיעתה!**

4. המשיב הגיש הודעת עדכון ובה מוסר כי העותר קיבל את מבוקשו, ולשביעות רצונו, והציג מסמך, עליו הוחתם לכאורה העותר "המיוצג", המבקש למחוק את העתירה. כל זה בלי שבי"כ המשיב יטרח לעדכן ולבקש את הסכמתה של הח"מ, כנדרש על פי חוק וכללי האתיקה המקצועית.
5. מעיון ראשוני בטפסים אשר צורפו, היה קל לזהות כי חתימת העותר המופיעה בטופס אינה דומה כלל לחתימתו על גבי התצהיר וייפוי הכוח שבידינו.
6. בעקבות האמור, פנתה הח"מ אל אשת העותר על מנת לנסות להבין האם הוא קיבל את מבוקשו. ממנה נמסר כי טרם קיבל את הנעליים והמזרון, וכי המדרסים שהובאו לו אינם מתאימים.
7. נוכח האמור, ובהעדר כל דרך אחרת לאמת את הדברים מול העותר, מלבד הגעה אליו לכלא רמון, נסעה הח"מ ביום 2.1.2020 לכלא רמון וביקשה להיפגש עם העותר.
8. העותר מסר, כי מעולם לא חתם על טופס ויתור על העתירה, וכי טרם קיבל את המבוקש בהתאם לפסק הדין מיום 25.11.2019. הוא מסר כי הובאו לו מדרסים לא מתאימים אשר הוחזרו לצורך הבאת חדשים המתאימים לצרכיו.
9. עוד הדגיש העותר, כי ביום 29.12.2019 ניגש אליו דובר האגף, על מנת להחתים אותו על טופס ויתור על העתירה שהוגשה בשמו. העותר סירב לחתום, מטבע הדברים, מאחר שטרם קיבל את המגיע לו לפי פסק הדין, והפנה את רשויות הכלא לפנות לעורך הדין שמייצג אותו בכל הנוגע להליך המשפטי דן.
10. העותר נשאל האם החתימה המופיעה בתחתית המסמך בכותרת "נספח ד'. ביטול עתירה/תביעה קטנה ע"י עותר" הינה חתימתו, והוא ענה כי זו אינה חתימתו. מצ"ב תצהיר החתום כדת וכדין על ידי העותר מיום 2.1.2020 ומסומן ב/2.
11. **התנהלות המשיב במקרה דנן חרגה מכל גבול של סבירות, אתיקה וחוקיות. במקום לפעול לשם יישום פסק הדין, החליט המשיב להוליך שולל את בית המשפט הנכבד, ולנצל את מרותו לרעה, וזאת בהצגת מסמך מזויף, והגשת בקשה בשם העותר למחיקת העתירה תוך שהוא עוקף את בא כוחו.**
12. המדובר כאן, לכל הפחות בעבירה אתית מהדרגה הראשונה. סעיף 25 לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), תשמ"ו-1986, מסדיר את עניין המגע עם אדם מיוצג וקובע באופן מפורש שאין אפשרות לפנות בעניין שבו אדם מיוצג ללא אישור של עורך הדין המייצג אותו, ועל אחת כמה וכמה כשמדובר בהגשת מסמך בשמו!
13. אין חולק כי באופן כללי ישנה גישה מזלזלת, במידת מה, במעמדו של האסיר כמתדיין במהלך עתירות אסירים. על גישה זו נאלצה לעמוד, בין היתר, הוועדה לבדיקת המתכונת הראויה לביורר עתירות אסיר, בעקבות ניירות העמדה שהוגשו אליה, המתייחסים ומרחיבים בסוגיה זו.
14. היותו של האסיר כלוא בין גדרות וכותלי הכלא איננו אמור להוות משוכה עבורו המונעת ממנו לזכות ביחס אליו זוכה כל בעל דין אחר הנמצא מחוץ לבית הכלא. כפי שנוהגים הפרקליטות ונציגי מדינה אחרים, מתוקף חובתם האתית והמשפטית, לעדכן הצד שכנגד בכל מהלך שמתכוונים הם לבצע בכדי לאפשר לו להגיב, במידת הצורך, קל וחומר כאשר הם מתכוונים להגיש בעצמם דבר בשם בעל הדין שכנגד, וחובתם לצורך כך, לכל הפחות, ליצור קשר עם עורך הדין המייצג אותו.
15. הזכות החוקתית לגישה לערכאות איננה טומנת בחובה רק זכותו של האסיר להגיש עתירת אסיר, אלא גם, ובעיקר, את הזכות לביורר הולם לעתירתו תוך קיומו של הליך שקוף פומבי, שוויוני,

- מהיר והוגן. הזכות החוקתית להליך הוגן והזכות החוקתית לגישה לערכאות כרוכות זו בזו. כל פגיעה בזכותם של האסירים להליך שוויוני והוגן מביאה לפגיעה בזכותם לגישה לערכאות.
16. הדבר מדאיג יותר עת מגיע למצב בו המשיב אינו מהסס להגיש הודעת עדכון ובקשה למחיקת עתירה עם חתימה שנחזית כמזויפת, וזאת תוך שהוא מבין את הקשיים העומדים בפני עותרים אסירים ובאי כוחם בהליכים אלה.
17. אסור לעבור על מקרה זה לסדר היום. עתירות אסיר מוגשות כל יום כאשר הן מהוות את האמצעי היחיד עבור אחת האוכלוסיות המוחלשות ביותר להיאבק על הזכויות הבסיסיות ביותר. אם המשיב מעז לפעול באופן זה כשהאסיר מיוצג, נשאלת השאלה מה קורה במקרים בהם האסיר אינו מיוצג!?
18. אל למשיב להערים קשיים על אסירים הפונים לערכאות בניסיון לשפר את תנאי מחייתם. דברים אלה נאמרים ביתר שאת כשמדובר ברשות השולטת באופן מלא בחייהם של האסירים, שביכולתה להשתמש בסמכויות גורפות ועשויה לפגוע בכבודם ובחירותם של אסירים. עובדה זו, מחייבת הקפדה על כללי הצדק הטבעי ועל הליכים שקופים, פומביים, שוויוניים וברורים. אופיו של המשיב גם מעניק חשיבות מיוחדת לזכות הגישה לערכאות, זכות יסוד חוקתית העומדת לאדם גם בהיותו אסיר.
19. התנהלות זו היא חמורה בהחלט, נגועה בחוסר תום לב, ובניצול המשיב את מרותו כלפי האסיר, תוך שהוא מטעה את בית המשפט ומגיש הודעה כוזבת על יישום פסק הדין, ומפר את כללי האתיקה המקצועית ועוקף את בא כוחו של האסיר.
20. נוכח האמור מתבקש בית המשפט הנכבד לבטל את מחיקת העתירה, להורות למשיב ליישם לאלתר את פסק הדין מיום 25.11.2019, וכן לחייב אותו בהוצאות לדוגמא, ועל הצד הגבוה, בגין העוול שנגרם הן לעותר, בהעדר קבלת המבוקש לפי פסק הדין, והן לבאת כוחו אשר נאלצה לבזבז שעות עבודה בנסיעה עד לכלא רמון כדי לגבות מן האסיר תצהיר חדש ולכתוב בקשה זו.

ירושלים, 6 ינואר 2020

נדיה דקה, עו"ד
ב"כ העותר

(ת.ש. 105959)